

Ainevaldkond „Võõrkeeled”

1.1. Valdonna pädevus

Valdkonna pädevus on suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi.

1.2 Ainevaldkonna õppeained

Konguta Koolis alustatakse A-võõrkeele õppimist I kooliastmes ja B-võõrkeelt II kooliastmes.

A- võõrkeeleks on inglise keel ja B- võõrkeeleks saksa/vene keel

Võõrkeelte nädalatundide jaotumine kooliastmeti on järgmine:

I kooliaste	inglise keel	4	-	
II kooliaste	inglise keel	12	vene keel/saksa keel	4

1.3. Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja erinevaid keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemete kirjeldustest Euroopa keeleõppe raamdokumendis. Kõigi võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Õpitulemused erinevates osaoskustes esitatakse keeleoskustasemete tabelis punktis 5.

Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada õppija ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning andma õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatute kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi.

Õppijakeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust.

Võõrkeelte integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

6. klassi lõpuks õpilane:

- 1) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 2) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 3) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- 4) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 5) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis tõstavad enesekindlust võõrkeelte õppimisel ja võõrkeeltes suhtlemisel

1.4. Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes

Võõrkeelte valdkonda kuuluvate õppeainete õppe-eesmärkides ja õpitulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused.

Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi.

Väärtuspädevust toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast.

Sotsiaalne pädevus annab võimaluse ennast ka võõrkeeltes edukalt teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valiku vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, projektõpe).

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppe keskne pädevus. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskus on eduka suhtlemise eelduseks võõrkeeltes.

Matemaatika-pädevusega suhtluspädevuse raames tuleb osata võõrkeeles arvutada (nt sisseoste tehes) ja loendada, samuti saab teemade raames käsitleda matemaatika-pädevuse vajalikkust erinevates elu- ja tegevusvaldkondades.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus. Loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

Digipädevus Võõrkeelt õppides kasutatakse digivahendeid internetis teabe otsimiseks ning saadud teabe rakendamiseks, arutledes erinevate kultuuri- ja igapäevaeluteemade üle. Rakendatakse veebisõnastikke, tõlkeprogramme ja muid asjakohased digitaalseid rakendusi, luuakse sisu ning säilitatakse loodud digitaalsel kujul. Digikeskkonnas võõrkeeles suheldes jälgitakse teabe ohutut kasutamist ja jagamist. Eraelu kajastavaid, sh isikuandmeid sisaldavaid, tekste koostades ning jagades pööratakse tähelepanu interneti turvalisusele.

1.5. Lõiming

1.5.1. Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelelised vahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.

Võõrkeelteoskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele ainekavad haakuvad ennekõike ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, loodusõpetuse, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstõpetuse teemadega.

Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg”) ja vahetute kunstielamuste kaudu. Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

1.5.2. Läbivad teemad

Läbivad teemad on seotud alljärgnevate teemavaldkondadega:

- 1) „Õppimine ja töö” – elukestev õpe ja karjääri planeerimine;
- 2) „Kodukoht Eesti” – keskkond ja jätkusuutlik areng;
- 3) „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur” – kultuuriline identiteet;
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon;
- 5) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö” – tervis ja ohutus;
- 6) „Mina ja teised”, „Kodu ja lähiümbrus”, „Kodukoht Eesti”, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö”, „Riigid ja nende kultuur”, „Vaba aeg” – väärtused ja kõlblus.

1.6. Hindamine

Hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste (esituste), kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses

õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

1.7. Õppetegevused

Õppetegevust kavandades ja korraldades:

- 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingu teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
- 2) taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
- 3) võimaldatakse õppida üksi ning üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;
- 4) kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
- 5) rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;
- 6) mitmekesistatakse õpikeskkonda;
- 7) kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

1.8. Füüsiline õpikeskkond

Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.

2. A-võõrkeel- inglise keel

2.1. Üldalused

2.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

A-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;

- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, Internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2. Õppeaine kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe olulisemaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeele õppeks motivatsiooni.

Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine on pikaajalist pingutust nõudev tegevus, mis eeldab õppija aktiivset osalust.

A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused on aluseks järgmiste võõrkeelte omandamisel. Õppija keeleoskuse arengut toetab ka lõimitud aine- ja keeleõpe.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamise juurde.

Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm).

Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste.

Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamine, lugemine, rääkimine, kirjutamine) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Põhikoolis on teemade käsitlemisel lähtepunktiks Mina ja minu lähiümbrus. Kõigis kooliastmetes ja klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest.

Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeelt võib kasutada vajaduse korral selgituste andmiseks.

Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi.

Kõigis kooliastmeis on oluline osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne.).

Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktilistest põhiprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest).

Võõrkeeleeõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte.

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad erinevad ülesanded: iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikatest, projektitööd, kus õpilased töötavad õpetaja juhendamisel koos, kasutades kõiki osaoskusi. Õpilaste motiveerimiseks on soovitatav aidata neil leida kirjasõpru, korraldada õppereise ja õpilasvahetust ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.

Kõigis kooliastmeis on oluline õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu.

Õppimist toetab kujundav hindamine, igal õppeperioodil antakse õppijale tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

Õpetaja hinnangute kõrval kasutatakse õppes enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemappi.

2.2 I kooliaste

2.2.1. Õpitulemused

I kooliastme õpitulemused kajastavad õpilase head saavutust.

3. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- 5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- 6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- 7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Keeleoskuse hea tase 3. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1

2.2.2. Õppesisu

Teemavaldkonnad

MINA JA TEISED

Enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt).

KODU JA LÄHIÜMBRUS

Pereliikmete tutvustus (nimi, vanus, sugu,) ja kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna jmt).

KODUKOHT EESTI

Eesti riigi nimi, pealinn, oma rahvus ja keel; aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad omadussõnad (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt); kodukohta ümbrust iseloomustav sõnavara (mets, meri, park jmt).

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ

Tavalisemad päevatoimingud kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud esemed/vahendid.

VABA AEG

Lihtsamad tegevused ja eelistused (muusika kuulamine, rattasõit, lemmiktoit jmt).

2.2.3. Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige hääldusala. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ja seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- 5) laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- 7) häälega lugemine;
- 8) rääkimine pildi alusel;
- 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

2.2.4. Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust.

Hinnates kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevused ja edusammud.

Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundeliselt.

Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma.

Õppetöö vältel toob ta

koostöös õpetajaga esile:

- 1) oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- 2) oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

2.3. II kooliaste

2.3.1. Õpitulemused

II kooliastme õpitulemused kajastavad õpilase head saavutust.

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piirides;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Keele hea tase 6. klassi lõpuks:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

2.3.2. Õppesisu

Teemavaldkonnad

MINA JA TEISED

Iseloomu kirjeldav sõnavara, enda ja teiste välimuse kirjeldus (kasv ja kehaehitus, riietus, juuste ja silmade värv jne); enesetunne ja tervis (nt hea /halb tuju, kehaosad, kuidas olla terve, halva enesetunde põhjused, nõuanded jne); suhted sõpradega ja ühised tegevused; viisakusväljendid ja -normid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda jne).

KODU JA LÄHIÜMBRUS

Kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); pereliikmete ja lähisugulaste iseloomustus, ametid, tegevusalad, huvid; pereliikmete kodused tööd ja tegevused.

KODUKOHT EESTI

Eesti asukoha määratlemine (põhiilmakaared, naaberriigid), linna ja maad iseloomustav sõnavara, põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja -lind jmt) ja põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt); ilmastikunähtused; käitumine ja tegevused looduses eri aastaegadel. Konguta vald – asukoht, sümboolika, traditsioonid.

RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide olulisemad sümbolid (lipp, rahvuslind ja -lill jmt), põhilised tähtpäevad ja nendega seotud olulisemad tavad; igapäevaelu kombed, mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; mõned eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, mis kajastavad selle kooliastme õpilaste huvide ringi ja käsitletavaid teemasid; Eesti naaberriikide nimed, rahvused, keeled.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ

Päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis ja vabal ajal (päevaplaan, helistamine, laua katmine, erinevate tegevustega seotud esemed/vahendid jmt); söögikorrad ja toiduained, tervislik toiduvalik; igapäevane hügieen; tee küsimine ja juhatamine (parem/vasak pool, otse

jmt), koolitee kirjeldus; transpordivahendid; lihtsamad ostud erinevates poodides; lihtne sõnavara enesetunde kirjeldamiseks; koolipäeva kirjeldamine, kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad; tuntumad ametid ja nendega seotud tegevused.

VABA AEG

Huvid (sport, filmid, raamatud, kolleksioneerimine, reisimine jmt); erinevad vaba aja veetmise viisid (mitmesugused tegevused, üksi, sõprade, pereliikmetega jmt) ja nendega seotud keskkond/ümbrus, esemed; eelistuste põhjendamine. Konguta vallas pakutavad vaba aja veetmisviisid.

2.3.3. Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega.

Kirjutamisel on oluline tekstiloomeskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- 4) eri liiki etteütlused;
- 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- 6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- 7) eakohased projektitööd;
- 8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);

9) rollimängud;

10) õppesõnastike kasutamine.

2.3.4. Hindamine

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, ei soovitata II kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas.

4. klass 4 tundi nädalas, 140 tundi aastas

Õpitulemused

4. klassi lõpetaja:

- saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lausetest, lühikestest vestlustest ja tekstidest;
- saab aru teksti mõttest ja olulisest teabest, kasutades vajadusel õpiku sõnastikku;
- oskab kirjutada õpitud sõnavara piires lühikirjeldusi ja -sõnumeid (nt sõnum sõbrale);
- oskab lühidalt kirjeldada oma lähiümbrust ja inimesi, igapäevaseid toiminguid;
- reageerib adekvaatselt lihtsamatele küsimustele ja korraldustele;
- saab õpitud sõnavara ja lausemallide piires vestluskaaslase abil hakkama lihtsate dialoogidega;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist (asukoht, pealinn, tähtpäevad);
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid, oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- oskab õpetaja abiga seada endale õpieesmärke ning hinnata oma saavutusi.

2. Õppetegevus

4. klassis suunab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad järk-järgult tähtsamaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse arendamine.

Jätkub põhisoavara laiendamise kontekstipõhise aineõpet toetava õppesisu (nt kunstained, loodusõpetus, inimeseõpetus), nähtava keeleteo, rutiintegevuste, õpetaja sõnavara ja keelekasutusele innustavate tööülesannete abil.

Õpetaja juhendamisel õpitakse püstitava lähemaid eesmärke, nt õpilase individuaalne eesmärk osaoskuste arendamisel või teemasisene eesmärk. Eesmärke võib seada nii iseendale kui grupile.

Enesehindamisoskuse arendamisel kasutatakse tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtteid, mis suunavad õpilasi oma ja teiste tööd analüüsima.

Üldpädevuste kujundamine toimub õpetaja suunamisel läbi klassi tööreeglite, rühmatööde, rollimängude, teemade ja erinevate tööülesannete nii klassiruumis kui ka väljaspool selleks, et õpilane õpiks nägema oma rolli kollektiivis ja mõistma oma vastutust talle antud ülesandes.

4. klassis osalevad õpilased töölehtede ja/või viktoriinide, esitluste koostamisel ja läbiviimisel, samuti toimuvad miniprojektinädalad (nt jõulude, sõbrapäeva tähistamine). Projektide käigus tehakse koostööd emakeele ja teiste õpitavate võõrkeeltega ning kunstõpetusega. Lõimingu raames pööratakse tundides tavapärasest rohkem tähelepanu loovuse arendamisele ning ka koolis kokkulepitud läbivate teemade arengu toetamisele.

Õppetegevused	
Kuulamine	Kuuldu põhjal loetellu sobivate sõnade või piltide valimine. Piltide järjestamine kuuldu põhjal. Kuuldud teksti põhjal sobivate piltide valimine. Mängus osalemine (matkimismäng, sõnamäng, liikumismäng jms). Töökäskude mõistmine ja täitmine klassiruumis jne.
Lugemine	Loetu (sildid, plakatid, kataloogid jms lühitekstid) põhjal loetellu sobivate sõnade või piltide valimine. Piltide järjestamine vastavalt loetule. Mängudes (sõnamäng, liikumismäng jms) osalemine. Igapäevaselt klassiruumis kasutatavate töökäskude ja kirjapandud klassireeglite järgimine.

	Häälega lugemine. Klassis ühiselt koostatud seinasõnastiku kasutamine jne.
Rääkimine	<p>Õigel hääldusalusel häälikute ja sõnade matkimine, koos kordamine ning koos lugemine. Pildil nähtu nimetamine.</p> <p>Suhtlusmallide kasutamine lihtsates dialoogides. Tuttavalt teemal jutustamine, kasutades tugimaterjale (tabel, skeem, sõnastik).</p> <p>Laulu- ja ringmängudes osalemine. Mängust tuleneva teksti kasutamine, järgides mängu käiku ja -reegleid. Eakohaste laulude laulmine.</p> <p>Küsimuste esitamine ja neile vastamine; etteantud mudelite kasutamine nii paari- kui rühmatöös igapäevastel teemadel vesteldes.</p> <p>Loetud teksti ümberjutustamine tugiküsimuste abil jne.</p>
Kirjutamine	<p>Ärakiirja tegemine. Mudeli järgi kirjutamine (sõnumid, postkaardid, salmid).</p> <p>Etteütluse kirjutamine. Tabeli täitmine lühiteksti alusel. Skeemi täiendamine loetu või kuuldu põhjal jne. Järjestus- ja valikülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks, sõna ja pildi ühendamine).</p>

3. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad
<p>Mina ja teised</p> <p>Välimus, ühised tegevused pereliikmetega. Viisakusväljendid.</p>	<p>Väärtused ja kõlblus.</p> <p>Tervis ja ohutus.</p> <p>Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.</p>
<p>Kodu ja lähiümbrus</p> <p>Kodu kirjeldamine, lemmikloomad, sugulased, enda ja pereliikmete igapäevased tegemised.</p>	<p>Väärtused ja kõlblus.</p> <p>Tervis ja ohutus.</p> <p>Keskkond ja jätkusuutlik areng.</p>
<p>Kodukoht Eesti</p> <p>Ilm, Eesti asukoht, Eesti loodus.</p>	<p>Keskkond ja jätkusuutlik areng.</p> <p>Kultuuriline identiteet.</p> <p>Väärtused ja kõlblus.</p>

<p>Riigid ja nende kultuur</p> <p>Euroopa riigid ja pealinnad, Eesti naaberriigid, nende sümboolika ja eripära.</p>	<p>Teabekeskond.</p> <p>Tehnoloogia ja innovatsioon.</p> <p>Väärtused ja kõlblus.</p> <p>Kultuuriline identiteet.</p>
<p>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</p> <p>Päeva planeerimine, söögikorrad ja tervislik toit, hügieeniharjumused, koolipäev ja selle võrdlemine, õppeained, kool ja klass.</p>	<p>Elukestev õpe ja karjääri planeerimine</p> <p>Teabekeskond</p> <p>Tehnoloogia ja innovatsioon</p> <p>Tervis ja ohutus</p>
<p>Vaba aeg</p> <p>Huvid, puhkus ja spordialad, aastaajad</p>	<p>Väärtused ja kõlblus.</p> <p>Teabekeskond.</p> <p>Tehnoloogia ja innovatsioon.</p> <p>Tervis ja ohutus.</p>

4. Hindamine

4. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. 4. klassis hinnatakse tööprotsessi ning õpilase panustamist, tagasiside andmisel pööratakse tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud.

Kõiki osaoskusi kontrollivaid kontrolltöid 4. klassis ei tehta. Mitut osaoskust kontrollivaid, nii suulisi kui ka kirjalikke hindelisi töid korraldatakse maksimaalselt kord õppeveerandis.

5. klass 4 tundi nädalas, 140 tundi aastas + 1 tund integreeritud IT-ga, 35 tundi aastas

1. Õpitulemused

5. klassi lõpetaja:

- saab aru tekstidest õpitud sõnavara ulatuses ning mõistab olulist mõningaid tundmatuid sõnu sisaldavatest kuulamis- ja lugemispaladest;
- kasutab õpitud sõnavara ja keelestruktuure oma vajaduste väljendamiseks ja igapäevategevuste kirjeldamiseks;
- suudab algetada ja lõpetada lühivestlust, esitada küsimusi ja saadud infot edastada;
- teadvustab erinevusi õpitava maa keele ja kultuuri (toit, traditsioonid, kombed, lihtsam sümbolika) ning oma maa keele ja kultuuri vahel;
- suhtub positiivselt võõrkeele õppimisse ja on motiveeritud seda kasutama väljaspool keeletundi (e-suhtlus sõpradega/õpetajaga);
- kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist, võrdlemist) võõrkeele õppimiseks;
- suudab leida vajalikku infot erinevatest infoallikatest (internet, teatmeteosed, kakskeelne sõnaraamat) ja eristada olulist ebaolulisest;
- oskab töötada iseseisvalt ilma olulise vajaduseta õpetajaga konsulteerimata;
- suudab õpetaja juhendamisel teha paaris- ja rühmatööd ning edastada selle põhjal saadud tulemusi kaaslasele;
- kasutatab digivahendeid internetis teabe otsimiseks;
- rakendab veebisõnastikke ja asjakohased digitaalseid rakendusi;
- oskab säilitab loodut digitaalsel kujul.

2. Õppetegevus

5. klassis suunab õpetaja õpilast järjepidevalt võõrkeeles suhtlema, väljendama oma arvamust. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval on olulisel kohal lugemis- ja kirjutamisoskuse, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine.

Põhisõnavara laieneb õppesisu kaudu, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt loodusõpetus, inimeseõpetus) läbi ainesõnavara. Jätkub iseseisva lugemisoskuse arendamine, õpilast suunatakse lugema eri liiki eakohaseid tekste.

Õppetegevused	
Kuulamine	<p>Fraaside, lausete, sõnumite kuulamine õpitud/ tuttavalt teemal, leides või sobitades küsimusele/väitele sobivaid vastuseid/vasteid.</p> <p>Lausete ja/või piltide kuuldu põhjal reastamine.</p> <p>Kuuldud teksti põhjal sobivate piltide/vastuste valimine.</p> <p>Mängus (lauamäng, sõnamäng, liikumismäng jms) osalemine, järgides lihtsas keeles juhiseid.</p> <p>Töökäskude järgimine.</p>
Lugemine	<p>Lühitekstide lugemine õpitud/tuttaval teemal, leides või sobitades küsimusele/väitele sobivad vastused/vasteid.</p> <p>Lausete või piltide järjestamine vastavalt loetule.</p> <p>Mängus (lauamäng, sõnamäng, liikumismäng jms) osalemine loetud mängureegleid ja juhiseid järgides.</p> <p>Igapäevaselt klassiruumis kasutatavate töökäskude ja kirjepandud klassireeglite järgimine.</p> <p>Õpikusõnastiku kasutamine.</p>
Rääkimine	<p>Õigelt hääldusalusel sõnade ja lausete kordamine.</p> <p>Pildil olevate inimeste ja tegevuste nimetamine, kirjeldamine.</p> <p>Suhtlusmallide loomine ja kasutamine dialoogides.</p> <p>Luuletuse esitamine ja etteantud mudeli põhjal loomine. Tuttavalt teemal jutustamine, kasutades tugimaterjale (tabel, skeem, sõnastik). Laulu- ja ringmängudes osalemine. Mängust tuleneva teksti kasutamine.</p> <p>Teemakohaste küsimuste esitamine ja nendele vastamine paari- ja rühmatöös. Etteantud lausemodellite kasutamine.</p>

	<p>Teksti kohta küsimuste koostamine nii individuaalselt, paari- kui rühmatöös.</p> <p>Jutustamine/rääkimine küsimuste abil.</p> <p>Rühmakaaslaste, koduste ja tuttavate intervjuerimine, tulemuste esitlemine.</p>
Kirjutamine	Näidise järgi kirjutamine (sõnum, postkaart, lühike kiri). Loetu, kuuldu või intervjuude põhjal tulemuste graafiku, tabeli jne koostamine nii individuaalse kui ühistööna.

Üldpädevuste kujundamine toimub läbi õppeprotsessi, läbi erinevate individuaalsete ülesannete, paaris- ja rühmatööde ning ühisarutluste, mis võimaldavad õpet väljaspool klassiruumi. Õpilane õpib väljendama oma arvamust seda põhjendama ja kaitsma, õpib analüüsima oma tugevaid ja nõrku külgi ning selgusele jõudma oma huvides

3. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad
<p>Mina ja teised</p> <p>Iseloom, enesetunne ja tervis</p> <p>Ühised tegevused pereliikmete ja sõpradega, viisakas käitumine</p>	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
<p>Kodu ja lähiümbrus</p> <p>Kodu ja koduümbruse kirjeldamine, elu linnas ja maal – võrdlus, igapäevased tööd ja tegemised kodus, pereliikmete ametid</p>	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
<p>Kodukoht Eesti</p> <p>Eesti sümboolika ja tähtpäevad</p>	Keskkond ja jätkusuutlik areng, kultuuriline identiteet, väärtused ja kõlblus
<p>Riigid ja nende kultuur</p>	Teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet

Õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika ja kultuuritavad, huvipakkuvad paigad, muuseumid	
Igapäevaelu. Õppimine ja töö Kodused toimingud, arsti juures käimine, poes käimine, ametid	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, tervis ja ohutus
Vaba aeg Erinevad vaba aja veetmise viisid, perepuhkus	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon

4. Hindamine

5. klassis on hindamise põhiline eesmärk õpilase innustamine, tema õpimotivatsiooni toetamine ja õpioskuste kujundamine.

5. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Mitut osaoskust kontrollivaid, nii suulisi kui ka kirjalikke hindelisi töid korraldatakse maksimaalselt 4 korda aastas.

Õppeaasta jooksul toimub üks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

6. klass 3 tundi nädalas, 105 tundi aastas

1. Õpitulemused

- suudab jälgida mõttevahetust ja mõistab tavatekste tuttavas valdkonnas;
- saab aru üldkeelse suhtluse sisust ja suudab eristada olulist teavet;
- oskab kirjutada lühikesi tekste ja isiklike kirju;
- oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest, väljendada oma suhtumist ja eelistusi;
- tuleb toime olmevestluses, kuid võib vajada abi;

- teadvustab riigi, kus kõneldakse õpitavat keelt, ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab nendega arvestada;
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid, oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- seab endale õpieesmärke ning hindab oma saavutusi koos kaaslaste ja õpetajaga.
- saab õpitud temaatika piires aru eakohastest tekstidest ning mõistab konteksti abil neis esinevaid üksikuid tundmatuid sõnu;
- suhtub positiivselt võõrkeele õppimisse ja on motiveeritud seda kasutama väljaspool keeletundi (suhtlus, muusika, filmid, teabevahendid);
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- suudab iseseisvalt infot leida ning seda esitada, viidates kasutatud allikatele;
- töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas, andes tulemustest kaaslastele tagasisidet;
- kasutatab digivahendeid internetis teabe otsimiseks ning saadud teabe rakendamiseks;
- rakendab veebisõnastikke ja asjakohased digitaalseid rakendusi;
- oskab säilitab loodut digitaalsel kujul.

2. Õppetegevus

6. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist nii suulises kui kirjalikus vormis.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse võrdselt tähelepanu ka lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeldakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Sõnavara laieneb koos õppesisuga, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt ajalugu, muusikaõpetus, kunstiõpetus, loodusained, ühiskonnaõpetus) ainesõnavara toel.

Keeleõpet toetatakse õpioskuste arendamise ning keele ja kultuuri seoste loomisega. Õpilast suunatakse tunnis aktiivselt osalema.

Üldpädevuste kujundamine toimub rühmatöodes, rollimängudes erinevate tööülesannete kaudu. Tähelepanu all on klassiruumis kehtivate igapäevaste töökäskude ja kirjapandud klassireeglite järgimine. Õpilane õpib nägema oma rolli rühmas, klassis, kogukonnas ja ümbritsevas keskkonnas ning vastutama, täitma endale võetud ülesandeid.

Lõiminguga toetatakse ajalist ja sisulist kooskõla eri ainete vahel, tervikliku maailmapildi kujunemist, aine sisu seotakse varemõpituga, läbivate teemadega. Valmistatakse järgmiseks kooliastmeks kõigis neljas osakuses, lõimides keeleõpet teistes ainetes omandatud teadmiste ja oskustega.

Teadmisi ja oskusi näidatakse ja täiendatakse, osaledes teemapäevadel, klassi-, kooli ja piirkonna projektides jms.

Õppetegevused	
Kuulamine	<p>Fraaside, lausete, sõnumite, väidete, küsimuste ja vastuste/vastete leidmine ja sobitamine.</p> <p>Kuuldu põhjal tekstilõikude või piltide järjestamine, küsimustele sobivate vastuste leidmine.</p> <p>Mängureeglite ja juhiste järgimine (sõnamäng, liikumismäng jmt).</p> <p>Mängujuhendite ja töökäskude mõistmine ja järgimine.</p>
Lugemine	<p>Adapteeritud eakohase teksti iseseisev lugemine ja küsimustele vastamine.</p> <p>Lühitekstide lugemine ja küsimustele/väidetele sobivate vastuste/vastete leidmine ja sobitamine.</p> <p>Sõnade järjestamine lauseteks, tekstilõikude või piltide järjestamine/sobitamine.</p> <p>Loetud mängureeglite ja juhiste järgimine (lauamäng, sõnamäng, liikumismäng jms) mängus osaledes ja mängu juhtides.</p> <p>Õppesõnastike kasutamine.</p>
Rääkimine	<p>Õigel hääldusalusel sõnade ja lausete kordamine.</p> <p>Pildil olevate inimeste ja tegevuste kirjeldamine.</p> <p>Jutustamine/rääkimine etteantud teemal, kasutades kava või muud tuge (skeem, infokaart, mõttekaart, pildiseeria vm).</p> <p>Tuttaval teemal küsimuste esitamine ja vastamine põhjendustega dialoogis, rühmas või rollis.</p>

	<p>Arvamuse avaldamine ja selle põhjendamine, kasutades teemakohast sõnavara.</p> <p>Küsimuste/kava koostamine teksti põhjal üksi, paaris või rühmas ning selle abil loetu ümberjutustamine.</p>
Kirjutamine	<p>Etteantud teemal (sõnumi, postkaardi, lühikese kirja, kirjeldava jutustuse) kirjutamine.</p> <p>Pildi (asjade, inimeste, kohtade, tegevuste) kirjeldamine.</p> <p>Paaris või rühmas küsimustiku koostamine. Küsimustiku põhjal saadud tulemuste võrdlemine ja nende põhjal diagrammi või kirjaliku kokkuvõtte koostamine.</p>

3. Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad
<p>Mina ja teised</p> <p>Suhted sõprade ja lähikondlastega. Ühised tegevused ümbritsevate inimestega, viisakas käitumine.</p>	<p>Väärtused ja kõlblus.</p> <p>Tervis ja ohutus.</p>
<p>Kodu ja lähiümbus</p> <p>Avalikud kohad, rõõmsad ja kurvad sündmused peres, minu kohustused ja töövahendid kodus.</p>	<p>Väärtused ja kõlblus.</p> <p>Tervis ja ohutus.</p>
<p>Kodukoht Eesti</p> <p>Käitumine looduses, Eesti riiklikud tähtpäevad ja riigipühad, üldrahvalikud sündmused.</p>	<p>Keskkond ja jätkusuutlik areng.</p> <p>Kultuuriline identiteet.</p> <p>Väärtused ja kõlblus.</p>
<p>Riigid ja nende kultuur</p> <p>Tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud inimesed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast, eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad riigis, kus kõneldakse õpitavat keelt.</p>	<p>Teabekeskkond.</p> <p>Tehnoloogia ja innovatsioon.</p> <p>Väärtused ja kõlblus.</p> <p>Kultuuriline identiteet.</p>

Igapäevaelu. Õppimine ja töö Turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine, ametid ja töökohad.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
Vaba aeg Kooliväline tegevus, laagrid, lugemiseelised, spordialad ja sportlikud tegevused.	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

4. Hindamine

6. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Õppeaastas jooksul toimub üks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

Osaoskuste õpitulemused I ja II kooliastmes

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A1.1	Tunneb väga aeglases ja selges sidusas kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab	Kasutab üksikuid äraõpitud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.

	adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.
A1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest. Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.

		arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.		
--	--	---	--	--

2.2. B-võõrkeel

2.2.1. Õppe- ja kasvatusesmärgid

B-võõrkeele õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi.

Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) tunneb võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, internetti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

2.2.2. Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlusvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskaitsele ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi jagada.

Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõttest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni.

Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus. Kõigis kooliastmes ning klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest. Oluline on õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ning hinnata oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetset abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmes on tähtis osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (nt lugema, infot hankima, projektides osalema). Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Motivatsiooni suurendamiseks tuleks aidata leida kirjasõpru ning korraldada õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega. Kõigis kooliastmes on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppes normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

2.2.3. B-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine II kooliastmes

2.2.3.1. Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- 3) reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- 4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 6) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;

7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel/saksa keel	A1.1–A1.2	A1.1–A1.2	A1.1–A1.2	A1.1–A1.2

2.2.3.2. Õppesisu

Vene keel/saksa keel

Teemavaldkonnad:

- 1) „Mina ja teised“ – enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) ning välimuse kirjeldus (kasv, kehaehitus, juuste ja silmade värv jmt), enesetunne (nt hea/halb tuju); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).
- 2) „Kodu ja lähiümbus“ – pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).
- 3) „Kodukoht Eestis“ – Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhisõnavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt).
- 4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt).
- 5) „Vaba aeg“ – lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, rattasõit, lemmiktoit, lemmikloom jmt).

LISA tabel „Keeleteadmised-vene keel/saksa keel B keelena“

2.2.3.3. Õppetegevus

Õppega äratatakse huvi uue keele ja kultuuri vastu. Esiplaanil on kuulamis- ja rääkimisoskuse arendamine ning õigete häälduharjumuste kujundamine. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis, rakendades aktiivõppemeetodeid ning mängulisust. Lugemisoskust arendatakse lihtsate tekstidega ja kirjutamisoskust mudelkirjutamisega. Õpilased kasutavad A-võõrkeelt õppides omandatud õpioskusi ja -strateegiaid. Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1) kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- 2) sobitusülesande lahendamine (nt pildi vastavus kirjeldusele);
- 3) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;

- 4) rääkimine pildi alusel;
- 5) häälega lugemine;
- 6) lihtsa faktiinfo leidmine tekstist;
- 7) mudeli järgi kirjutamine;
- 8) õpikusõnastiku kasutamine.

2.2.3.4. Hindamine

II kooliastmes hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Hinnatakse peamiselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevad küljed ja edusammud, ning pannakse hindeid. Õpilane õpib koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärke ning andma hinnangut oma teadmistele ja oskustele. Õppe algul võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja peaks õpilast julgustama ka võõrkeelt kasutama.